

HALADÁS

(VASUTI FOLYÓIRAT.)

VASUTI SZAK ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre ... .. 8 korona
Fél évre ... .. 4 korona
Negyed évre ... .. 2 korona

Szerkesztőség:

Miskolcz, Szemere-utca 26. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre ... .. 14.— kor.
Fél évre ... .. 7.— kor.
Negyed évre ... .. 3:50 kor.

A balesetbiztosítás (18-től 60 éves korig)
a „Nemzeti balesetbiztosító rész-
társ.”-nál 3000 koronára halál estére
és 3000 koronára állandó munka-
képtelenség esetére szól.

A vasutasok esküje.

Miskolcz, 1904. június 25.

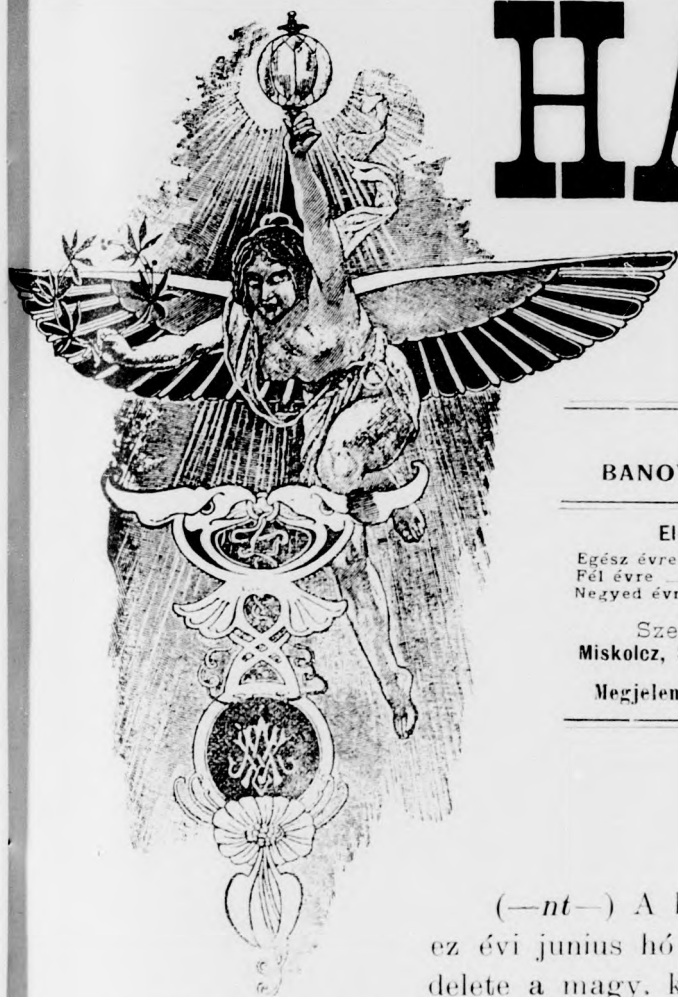
(—nt—) A kereskedelemügyi magy. kir. miniszternek ez évi június hó 13-án 39510/IV. szám alatt kiadott rendelete a magy. kir. államvasutak összes alkalmazottait egy új hivatali eskü letételére utasította.

A miniszter rendeletéhez képest az elmúlt héten megkezdődött már a vasutasok új eskütétele. A kormány megbízásából — mint annak képviselői — minden üzletvezetőségénél egy-egy vasuti és hajózási főfelügyelő esketi föl újból az alkalmazottakat.

Ezen új eskütételre látszólag az áprilisi események szolgáltatták az okot. A lefolyt sztrájk résztvevőit a közvélemény — sőt sok helyütt a bíróság is — esküszegőknek tartja. Ez a mondás, hogy „a vasutasok megszegték hivatali esküjüket,” lépten-nyomon hallik, mert a sztrájk fölött ítélkezők, vagy véle-
ményt nyilvánítók könnyedén általánosítják s az összességre is alkalmazzák egyeseknek megtévelyedése fölötti nézetüket.

És ez ellen az általánosítás ellen, mely az esküszegés bűnét nyomja a magy. kir. államvasutak alkalmazottaira, mint összességre, hiába tiltakozik lel-
kében minden kényes becsületű és érzékeny tisztességű vasutas. Idők multával talán a közvélemény is fog tudni különböztetni, de most még — fájdalom! — általános e szégyenteljes vád.

Nem hihetjük azonban, hogy az eskütételt a „megszegett eskü” pótlá-
sául rendelte volna el a miniszter. Nem hihetjük pedig két okból. Az egyik az, hogy a magyar államvasutasok legfőbb vezére, a kereskedelmi miniszter, nem tartja, mert nem tarthatja a negyvenezer vasutast mind esküszegőknek. A tájé-

kozatlan laikus általánosíthat, de a dolog mélyére látó miniszter nem. — A másik ok pedig abban az egyszerű igazságban rejlik, hogy az esküszegőt hiába esketi meg újból bármely hatalom, úgy sincsen új esküjében többé semmi biztosíték az iránt, hogy azt most már meg is fogja tartani.

Az új eskütételnek indokát mi abban látjuk, hogy a régi eskü hiányos és meg nem felelő szövegű volt. Bizonyítja ezt az, hogy az új esküminta több pontban eltér a régitől. Az új pótolja a régi hiányait, szabatosabb és jobban szövegezett.

Igy a régi esküminta szerint arra történt az esküvés, hogy a magyar korona országainak alkotmányát mindenkor tiszteletben tartja s törvényeinek engedelmeskedik az esküt-tett. Az új eskümintának erre vonatkozó része ellenben így hangzik: „... esküszöm a Mindenható Istenre, hogy ő Császári

és Apostoli kir. Felségéhez, I. Ferencz József Urunkhoz és Királyunkhoz, a magyar államhoz és ennek alkotmányához, bármilyen viszonyok között hű maradok, a törvényeket, rendeleteket, szolgálati szabályokat hiven megtartom, a hivatali titkot megőrzöm, előljáróim iránt engedelmességgel viseltetem, utasításait lelkiismeretesen és pontosan teljesítem és ezeknek mások által teljesítése felett őrködöm.”

Ez új szövegben különösen feltűnő, hogy mint eddig a katonai eskünél, úgy ezentúl a vasutasok esküjénél is, először is az I. Ferencz József személyéhez való hűségre történik az esküvés.

Ebből természetesen következik az, hogy trónváltás esetén ismét föl kell esketni az új uralkodó iránti hűségre az összes vasutasokat.

A hivatali titok megőrzésére s az előljárók iránti engedelmességre való

TÁRCZA.

AZ ÉJSZAKÁBÓL.*)

I.

Mámoros vágyak utvesztőjében,
Két lángoló szem tekintetét érzem.
Mint üldözött vad bolyong a lelkem,
Hogy szomjat oltó hús forrásra leljen.

E vértforraló szent bűnös percek
Agyamra izzó tüzes-ókot lehelnek.
Felpattant sírok zord favalma ér,
Majd bus sirámmal az éjnek éjjelén:
Vérző virágok hajt ki az ága,
Szomorun omlik fehér nyoszolyámra.

És körülöttem virrasztva állnak
Az éjszakában felsötétítő árnyak.

Megejtik sápadt, halvány arzat,
S az ifjuságról éneket dalolnak.
Szilaj, bánatos, fájó éneket:
Hogy én a tied sohasem lehetek.

II.

Fáradt szempillámat kerüli az álom,
Mozdulatlan fekszem nyoszolyámon.

Szomorú bus dalok esendülnek a légben,
Hallgatom sápadtan, falfehéren.

*) Mutatvány a „Melódiák” ez. kötetből.

Csönd... Most az éjben vad sikoly rezdül át,
Magam előtt látok egy fehér arzu leányt.

Homloka tüzel, szívében lámpapatak,
S kék szeméből a könnyek záporként omlanak...

S hogy rám mosolyg a hajnal, víziók, árnyak,
Az első sugárral mind tova szállnak.

Herczegh Jenő.

A fejedelem toporzékol.

Irta: Fáy Nándor.

Henrik fejedelem, harminczegyedik az Ehrenholdok dinasztiajából, valamelyik téli estén, úgy 10 óra felé, teljes tekintettel járkált fel és alá rezidenciája könyvtár-szobájában. Nem tudott megállapodni önmagával: lefeküdjek-e, vagy rágyujtson e egy szivarra. A kérdések-kérdésért egy óra múltán sem tudta megmondani, tehát becsengette Adolfot, a vén komornyikot. Ez vörös ember volt és nagyon hangsúlyozott mondatokban szokott beszélni.

— Parancs?

— Vén bándita — szólt enyhén a fenség — hát te még ebren vagy?

— Látja! — felelte Adolf.

— Látom. Hát küld be Deytbold grófot.

esküvés is új. Szükséges és lényeges része az eskünek.

A régi és az új esküminták közti eltérések még a következők: „utasítások” helyett „szolgálati szabályok”-ról szól az új eskü, mely a rendőri teendőkön kívül „egyéb közérdekű szolgálat teljesítésében” is hűséget, pontosságot és odaadást követel. A távirdaszolgálatra vonatkozólag csak ennyit ír elő: „a távirdai szolgálat szabályszerű ellátása érdekében minden lehetőt megteszek.”

A vasúti hadi forgalmat illető ügyekre vonatkozólag a régi és az új eskümintában a szabatosabb szövegezést kivéve, lényegesebb eltérés nincsen.

A letett új eskü erkölcsi hatása csak jótékony lehet az összes vasutasokra. Megszilárdítja őket nehéz munkájukban, serkentő erővé válik a lankadatlanságban és soha el nem muló biztosítékká lesz az iránt, hogy minden

magyar vasutas tántoríthatatlan munkása lesz annak a kötelességnek, melynek teljesítésére őt esküje köti.

Az eskü szentségének megtagadhatatlan ereje szállja meg az esküttevőket, hogy hazájuknak hű fiaik és dolgozó munkásai legyenek mindenkoron. Ugy legyen!

Árúdíjzabásunk és szám-tételünk egyszerűsítése.

Irta: Zajácz István.

Június 25.

Mindenekelőtt kötelességemnek tartom kijelenteni azt, hogy távol áll tőlem azon szándék, mintha díjzabásunk határozmányai és utasításaink által alkotott kezelési rendszer felett elhamarkodott, vagy ötletszerű bírálatot kívánnék gyakorolni.

Jól tudom azt, hogy úgy díjzabásunk, mint utasításaink ez időszaki határozmányai, az évek hosszú során át szerzett gyakorlati tapasztalatok, közgazdasági kívánalmak, a szállító közönség és a szállítást közvetítő vasúti intézet kölcsönös érdekének szem előtt tartását és meg-

A vörös komornyik odaállt XXXI. Henrik elé, de egészen eléje:

— Éjfélkor? Mi a csudának?

— Ne feleselj! Mert én így parancsolom. Az államminiszteremmel, azt hiszem, én rendelkezem. Az „államminiszter” szóra Adolf a leg-határozottabban mosolygott.

— Én nem bánom. De ez nem szép felségedtől.

— Micsoda?

— Hogy ilyenkor zavarja szegény grófot. Influenziás és már egy órája alszik.

A fejedelem gondolkozóba esett.

— Igazad van — szólta kis vártatva. — De én unatkozom.

A komornyik most már szentelenül mosolygott.

Hát erre kell az államminiszter? Erre a célra jó a lovag is.

— Baczielit gondold, a főudvarmestert?

— Miért kérdi fenség? Sem több lovag, sem több főudvarmester nincs az országban.

A fenség kacagott.

— Adolf, te szentelen vagy, de azért küldd be a lovagot.

Adolf dörögött:

— Ezt megmondhatta volna mindjárt! Már küldöm!

Baczieli, akit oly lenézően kezelt Adolf, Spanyolországban született, Olaszországban élte át misztikus gyermekkorát, valamelyik balkáni állam tisztikarából lökték ki mint számvevőtisztet, egy pár évig (míg meg nem szökött) az idegenek Légiójában francia zászló alatt itta a legesipősebb pálinkát, míg csavargásai között egy éjjelen arra ébredt, hogy ő először is: lovag, másodszor: XXXI. Henrik fejedelem főudvarmestere, harmadszor: mégis beteljesednek az álmái, mert ezentúl nem szalonnát fog ebéden enni, negyedszer: hogy elérje vágyai netovábbját, az aranysujtásos piros uniformist.

Ebben az aranysujtásos piros uniformisban hajolt meg kétret most is fenséges parancsolója előtt:

— A legkegyelmesebb hívásra megjelentem.

— Kedves lovag unatkozom.

— Rendelkezzék leghivebb szolgájával, fenség.

— Hallja lovag, tudja miért érzem én magam szerencsétlenné?

— Baczieli egyszerre felöltötte a résztvevő arczát;

óvását czélzó intézkedések folyamánya. Ezek tehát azon oszlopok, melyeken díjszabásunk, elszámolásunk és kezelésünk rendszere nyugszik és általánosan elismert tény az, hogy a magyar királyi államvasutak rendszere az elmondottak tekintetében mintaszerű, mert mindenben megfelel a szállításra rendelt intézmény azon feladatának, hogy az ipart, kereskedelmet és közgazdaságot, mint a szállítás közvetítője szolgálja, támogassa, czeljaikat elősegítse olyképen, hogy a nyers terméket a feldolgozás helyére, a kész-árut pedig a fogyasztási helyre — gyorsan és lehetőleg olcsón szállítsa.

Ezen ideális kötelesség mellett azonban természetesen érvényesülni kell azon czélnek is, hogy a szállítási teljesítmény ellenértékeként, a szállító vállalatba befektetett tőke összeg is megfelelően kamatozzék. Ezért a szállító intézetre nézve nem lehet közönyös azon körülmény, hogy a szállítandó árúk mily mennyiségben kerülnek szállításra. Úgy közgazdasági, mint pénzügyi szempontból is, arra kell tehát törekedni, hogy az árúk szállítása, esetleg a szállítási díjnak a lehetőség szerint való redukálása útján, elősegíttessék.

Ezen czélt szolgálja az áruosztályozás olyképen, hogy az egyes árúkra nézve különböző,

mérsékelt szállítási díjak alkalmazását írja elő aszerint, amint az árú értéke, közkeresete, fogyasztása és használhatósága arányában, a szállítási díj terhét előre láthatólag kibírja.

Az árúknak az egyes díjszabási osztályokba való besorozásánál, nem csupán a szállító vállalat által végzendő fuvarozási és kezelési művelet, hanem az is figyelembe vétetett, hogy a szállítási díj az árú értékesítését ne csak ne gátolja, hanem azt minden esetre elősegítse. Közgazdasági, díjszabási, üzleti és pénzügyi szempontból tehát nem pusztán a továbbítandó súly, nem pusztán az árú értéke és az elvállalt fuvarozásból folyó felelősség, hanem a közfogyasztás is tekintetbe veendő a szállítási díj megállapításánál, vagyis nem terhelhető meg az árú oly fuvar-díjjal, mit az egyébként megbírna. A lehetőség szerint arra kell törekedni a díjszabás megállapításánál, hogy a fogyasztásra tekintettel minél alacsonyabb díjtételek állapíttassanak meg, hogy ez által az árú a nagy távolságra fekvő vidéknek, vagy központnak is hozzáférhetőbbé tétessék, másrészt az alacsony díjtétel alkalmazása útján az árú fokozottabb mennyiségben való szállítása elősegíttessék.

Ismétlem, ezen kettős czélt szolgálni van hivatva az áruosztályozás, e czélok szolgálata

— Isten ments, hogy szerencsétlennek érezze magát Arnulfia uralkodója, Arnulfiaé, amelyben még a légy is boldog.

— Épp ez a közboldogság unalmas! — szolt ásítva XXXI. Henrik. — Megalszik a vér ennyi boldogság láttára. Boldogtalan vagyok, hogy nem tudok boldogtalan lenni és tönkretesz a bosszuság, hogy nem tudok, hogy nincs min bosszankodnom.

Beszédes ravaszság ugrált a lovag arcán:

— Erre nagyon könnyen van mód: tartsa meg fenséged továbbra is államtitkárnak Deytbold grófot.

— Jó, jó kedves lovagom, de most ne intrikáljon, hanem legyen segítségemre.

Amaz felöltötte a megijedt arcát:

— Miben? hogy fenséged bosszankodjék? Nem ettem meszet!

— És, ha parancsolom? . . . Ezt a pettyhüdt elégedettséget nem bírom ki tovább. Ezelőtt legalább gondjaim voltak néha a pénz miatt. Most nincs. Öt évig vágyódtam Louise ölelő karjai után s már öt éve csak eszmék ezek a karok . . .

A lovag megkoczkáztatta a kérdést:

— Biztos ebben fenség?

— Még kérdi? — felelte nyugalommal a fejedelem. — Nemcsak az ujjamat, de az egész karomat tűzbe teszem Louiseért . . . kétségbe esem, hogy lehetetlen ezen a sok boldogságon segíteni, amely már halálba kerget . . .

A lovag kissé félénken mondta:

— Lehet a bajon segíteni.

— Vállalja?

— Vállalom. Sőt . . .

— Sőt?

— Sőt fenség toporzékolni fog.

— Majd meglátjuk!

II.

Villásreggeli után odaszólt a fejedelem Adolfnak, a vörös komornyiknak:

— Vén bandita, mondd meg Louisenek, hogy siessen, megyünk egyet sétálni.

Lélekszakadva rohant be Deytbold gróf:

— Bocsnat fenség, hogy ily bejelentés nélkül merészkedem . . . Louise megszökött . . .

— Küldjék a loveget!

— Nem lehet . . . Együtt szöktek . . .

. . . A fejedelem toporzékol . . .

közben azonban — a gyakorlati életben — sok nehézségre is ad okot.

Az utóbbi időben igen gyakran merül fel azon panasz a szállító közönség részéről, hogy szállított áruinak fuvardíja, az állomások pénztárkezelői által helytelenül állapítatik meg.

Állítólag a téves szállítási díj igen gyakran oly magas összegben tér el a díjszabási határozmányok által megállapított összegtől, hogy a szállító közönség üzleti számítását sok esetben tönkreteszi és a folyton ismétlődő tévedés, az igazgatóság visszatérítési szakosztályát rendkívül sok fölösleges munkával terheli.

(Folyt. köv.)

A katonavasutasok.

Június 25.

A „Haladás“ legutóbbi, 25 ik számában a fenti cím alatt megjelent cikkekre, bár annak conclusiójával egyetérték, legyen szabad a következő észrevételeimet előadnom:

Hogy az április hó végén katonai szolgálatra behívott vasuti alkalmazottak illetményeivel mi lesz, e kérdésben illetékes helyről mindezüig rendelet nem adatott ki. Ezen alkalmazottak rendszeren kézhez kapták vasuti fizetésüket s a katonaságnál történt lejelentkezésük alkalmával kifizetettek részükre a katonai illetékek is.

Minthogy az illetékes felsőbbség mind mostanig nem intézkedett az iránt, hogy a kettős fizetés bármelyike visszavonassék, teljesen biztossá lett az a vélemény, hogy a katonai behívókkal vasuti szolgálatra kirendelt alkalmazottakat úgy a vasuti, mint a katonai illetékek megilletik.

A katonai illetékeknek az alkalmazottak által akár a katonai kincstár, akár pedig — mint hírlett — az államvasutak részére történendő visszafizetése törvenytelen képtelenség lett volna. Mert azt, hogy a katonai szolgálatra behívottak a katonai rangjuknak megfelelő havidíjat vagy zsoldot meg kell, hogy kapják, a véderőtörvény írja elő. A havidíj vagy zsold iránti jogot nem teheti semmissé az a körülmény, hogy az illető vasutas, mint katonai, vasuti szolgálat teljesítése alatt is *katonai* maradt, ki fegyelmi tekintetben egészen a leszerelésig a katonai szabályok alá tartozott. A katonának pedig minden esetben kijár az öt megillető havidíj vagy zsold, amint hogy azt a katonai kincstár minden bevonult alkalmazottnak ki is fizette. Ezt visszavenni nem áll a katonai kincstár jogában.

Még kevésbé veheti vissza alkalmazottaitól ezeket a katonai illetékeket a vasut-intézet. A magyar államvasutak, ha mindjárt nekik kellene is a katonai kincstárnak visszatéríteni a vasuti sztrájkból folyó nagy katonai kiadásokat, nem hitelezett a katonavasutasoknak semmit, tehát nem is veheti el tőlük azt a fizetést,

melyet egy, a vasut-intézettel független hatóság törvény szerint kifizetett. Ez még feltevesnek is képtelen.

Más elbírálás alá eshetik azonban az a kérdés, hogy vajjon jogosan jár-e a letelt katonai szolgálat tartamára a vasuti fizetés is? A „Haladás“ mult számában közölt hasonczimű cikknek erre vonatkozó azon érve, hogy igenis jár, még pedig azért, mert a behívott vasutasok egyaránt teljesítettek katonai és vasuti szolgálatot, ellenkezik a fennálló rendeletekkel.

Ugy a fegyvergyakorlatra behívott, mint a mozgósítás esetén bevonuló vasuti alkalmazottakkal követendő eljárást pontosan szabályozták az erre vonatkozó rendeletek. Azért kell itt mindkét esetet figyelembe venni, mert a tartalékos vasutasok egy része csak részleges kiegészítésre, míg másik részük már részleges mozgósításra hivatott be. Ezek a rendeletek előírják, hogy például a fegyvergyakorlatra bevonuló alkalmazottak közül vasuti fizetésüket kik kapják és kik nem. Mozsósítás esetére szintén meg van pontosan határozva, hogy mely alkalmazottak fizetésük mekkora részének maradnak élvezetében. Tehát egyáltalában nem áll az, hogy akár fegyvergyakorlatra, akár a mozgósításra behívott összes vasuti alkalmazottakat a katonai illetékek mellett feltétlenül és jogosan megilleti a teljes vasuti fizetés is.

Mindennek daczára azonban nem is volt várható e tekintetben más rendelkezés, mint az, hogy a katonai egyenruhában szolgált vasutasok mindkét fizetés élvezetében meghagyatnak. Mert ezt a *méltányosság* követeli meg. A behívott katonavasutasok közül igen kevesen voltak okai annak, hogy a tartalékos vasutasokkal a katonai fegyelem szigorú szabályai alatt kellett vasuti szolgálatot tételni. Már pedig aki valaminek nem oka, az a tőle függetlenül bekövetkezett események szülte hátrányokat sem viselheti. Viselhetné *jog szerint*, de a *méltányosság elvénél fogva nem!*

Ezzel rámutattam arra, hogy a katonavasutasokat a kettős fizetés élvezetében nem a jog, de a méltányosság hagyta meg. Mert nezetem az, hogy a felsőbbségnek ne csak a kevésbé tetsző intézkedései ellen legyen az embernek észrevétele, de mutasson rá azon tényekre is, melyekben annak méltányos jóindulata nyilvánul.

— nt. —

A máv. nyugbérpénztára.

Június 25.

Régóta vajdó eszmét valósított meg a napokban *Hieronymi* Károly kereskedelemügyi miniszter, akinek működéséhez nem hiába fűztünk szép reményeket.

Hosszu évek óta várták a máv. nyugdíjigényvel nem bíró alkalmazottai, hogy jövő sorsuk felől gondoskodás történjék s meg is indultak

ez irányban széles mederben a munkálatok, statisztikai adatgyűjtések, szaktanácskozások, de az eszme megvalósításához szükségelt enerzsia ezideig hiányzott az illetékes körökben. Most végre Hieronymi vette kezébe az ügyet s amit elődei részint a politikai zavarok által teremtett másnemű elfoglaltság, részint pedig rövid kormányzati idejük miatt nem tudtak megvalósítani, ő most testet adott a sokak által rég óhajtott s igazi áldásnak tekintendő nyugbér-pénztárnak.

Alábbi soroknak az lesz a célja, hogy a kiadott alapszabályok és végrehajtási utasítások népszerű ismertetése alapján a főbb módzatok tekintetében tájékozást és felvilágosítást nyújtsanak úgy a szolgálati főnökségeknek, mint maguknak az alkalmazottaknak, akik akár hivatalból kötelezett tagjai lesznek a nyugbérpénztárnak, akár csak saját kérelmük folytán lesznek annak tagjai közé felvehetők.

A nyugbérpénztár tagjai azon munkások és nyugdíjgénynyel nem bíró egyéb alkalmazottak lehetnek, akik már legalább három év óta megszakítás nélkül alkalmazva vannak s 25-ik életévük betöltése mellett 35-ik életévüket még meg nem haladták és munkaképességüket pályatorvosi bizonyítvány alapján igazolják.

Az ezen feltételeknek megfelelő munkások és nyugdíjgénynyel nem bíró egyéb alkalmazottak akár napi, heti, havibér vagy évi fizetés mellett vannak alkalmazva, — a nyugbérpénztárnak hivatalból kötelezett tagjai, ide soroztatván mindazon akár ideiglenes, akár végleges minőségű más hivatalnokok, altisztek és szolgák is, akiknek évi keresetük 2400 koronát meg nem halad, továbbá a díjnokok, az évi fizetéses, havi vagy napidíjas női alkalmazottak, a máv. által fenntartott iskoláknál működő tanítók, tanítónők és a máv. tápintézetek alkalmazottai, akik a hivatalnokok, altisztek és szolgák nyugdíjintézetének tagjai nem lehetnek.

A kötelezett tagokon kívül lehetnek a nyugbérpénztárnak önként belépő tagjai is azok, akik 35-ik életévük betöltése mellett 45-ik életévüket még meg nem haladták: ezeknek *korengedélyt* kell kérniök ahhoz, hogy felvehesek legyenek, de reájuk is kötelezők a felvétel kelteit képező s föntebb már felsorolt egyéb követelmények, t. i. a 3 évi szolgálati idő és a munkaképesség igazolása. A 45-ik életévüket betöltött alkalmazottak, ha még 55-ik életévüket meg nem haladták, szintén tagjai lehetnek korengedély alapján a nyugbérpénztárnak, de csak az esetben, ha már legalább tíz év óta állanak

az intézet szolgálatában s a tagsági járulékokat 10 évre visszamenőleg megfizetik. Ez esetben is csak oly megszorítással lehetnek a nyugbérpénztár tagjai, ha f. évi július hó 1-től számított 3 hónapon belül a tagok sorába lépnek, mert azontúl ebbeli kérésük már nem fog figyelembe vétetni.

A nyugbérpénztárba való felvétel előtt szolgálatban eltöltött szolgálati időből — ha megszakítás nem állott be időközben — legfeljebb tíz év a szabályszerű utánfizetés mellett beszámítható, ezt azonban úgy a kötelezett, mint az önként belépő tagoknak kérniök kell, akkor, midőn szolgálati főnökük a felvételhez szükséges táblázatukat kitölti és a szükséges okmányokat, u. m. születési anyakönyvi kivonatot, pályatorvosi bizonyítványt s munkakönyvet, illetve felvételi vagy kinevezési okmányt a felvételt eszközölő kerületi bizottsághoz felterjeszti.

(Folyt. köv.)

HETI KRÓNIKA.

Örömmel jelenti, a krónika-író,
Hogy bölcsen ítélte a budapesti bíró,
Midőn felmenté a híres „tizenhármát“,
Kiknek Justitia eszerint nem árthat.
Felmentett és ítélte, hallottátok szavát?...
E sztrájk megtagadta elsőben — a hazát!...

Kérdezz meg akárkit, ugyancsak ezt mondja,
És a nép-ítélet sem beszéd bolondja...
A nép veled érez, de ha kell elítél,
Ám ha mentséget lát, gyilkost is megkímél.
Fremits gyilkosát szintén futni hagyja
Örül is a szerbek apraja és nagyja.

Közel jött a minap Debreczenhez Galacz,
A melynek konzula enyhény szólva — malacz.
Németül írt hozzánk, hogy miért azt kérdik,
Mert hogy nem tartjuk el egészen, csak felig.
Jaj, a nemzet arcán örök szépség-hiba.
Ez a „schwarz-gelb“ szemölcs: külügy-politika.

Míg a parlamentben a büdzsén vitáznak,
Derék henteseink is vígan „bikáznak“.
Fenn a fővárosban, neme-sak az „espádák“,
Kiknek játékától a pestiek kabák...
„Bika-kolbászt“ hoznak tehát forgalomba
S megeszi a pesti — ha vón' bolondgomba.

Minap egy röpirat nagy feltűnést keltett
Dühre ingerelt az minden igaz lelket...
A szürke füzetnek szörnyű nagy a vádja,
Jókait második hitvese s családja:
Üldözte, sértette, verte, éhezettette
A „kékfeső lánnya“ ezt hálából tette...

Hivatalos nyár van, vége a vizsgáknak
A diák naphosszat már a mezőn vágta...
Készülünk lassacsán Pöstyénbe, Stubnyára
Már a kinek sajog karja, lábaszára.
Hát a szív nem sajog? Dehogynem, hisz' kevés
Reménye van hozzád: **fizetésrendezés.**

Passe-partout.

HIREK.

Az igazság.

Elhangzott hát a „tizenhárom“ ügyében a bíró szava is, a „vox Justitiae“... Klasszikusan szép ítélet, nincs benne sablon, mindennapi, kaptafaszerű indoklás, de meglepően originális mondások. Vártuk is. Egy ilyen nagystilű bűnper, amelyben a „Dantonok“ a „Robespicosek“ lettek, ha nem is a vér, de a vádlottak padjára hurczolva, — nagystilű ítéletet kellett, hogy provokáljon. Miért originális ez az ítélet? Nemcsak azért, mert az ítélőmesterek egy jogilag kiczizelált döntést mondanak ki benne a sztrájk kapcsán felmerült kontravers felfogásokra, de eredeti főképp azért, mert tiszta, csengő hangon tör ki belőle az igazság, mert elementáris erővel szólal meg benne a magyar bíró eszének és szívének együttes sententiája, mely a törvénykönyvvel kezében azt mondja, hogy nem vagytok bűnösök, mert jogalapot nem látok az elítéléstekre, de erkölcsileg bűnösök vagytok, mert válságba sodortátok a hazát, a haza pedig mindenekelőtt és ezért nem mint bíró, de mint hazafi, jogot veszek magamnak az állásom méltóságából, hogy erkölcsi feddésben részesítsek titeket.

Salamoni ítélet ez, mely igazságot szolgáltat a jogrendet őrző hatalomnak, a közvéleménynek és a vádlottaknak. És hinni lehet, hogy ezeknek a bírácoknak subjektívizmusból eredő, egyéni ítélete nem fog nyomtalanul elmosódni a „tizenhármak“ lelkeiben. Mert a hazafi-bírónak a szava itt már nemcsak vox Justitiae, de vox populi, ha tovább menni tetszik, vox Dei. És nem árt az, ha a bíró erkölcs prédikátor lesz néha. Mert az írott törvény sokszor hiányos, ha meg teljes is, sokszor érzéketlen a földi nyomorúságok ezerszínű változata iránt. A törvény ígás ló, amelynek ellenző van a szemén, oldalt már nem lát, csak a kimért egyenes uton vonszolja az igazság szekereit... Ha oldalvást is látna, talán nem botlana annyit?!

A halálos bajból lábadozó beteget poseba fektetni, hogy lássuk, vajjon szép halott lenne-e belőle — frivolitás. Mégis megteszem.

A „tizenhármak“ azért mentették fel, mert a vasutasok nem közhivatalnokok.

Hátha közhivatalnokok volnának? Ime a halotti pose. Béke legyen velük. Az ítélet indoklása szerint akkor sem lett volna bántódásuk, mert mindennapi munkájukat csak félbeszakították, de a kötelességet ezáltal még nem tagadták meg.

Jó is, mert ez már nem pose lett volna, de maga — a csontkezű halál!...

* **A fizetésrendezés ügye.** A fizetésrendezés régóta vajdó ügye végre a megvalósulás stádiumába lépett. Nehéz várakozások és különféle akadályok után a képviselőház Mezőssy Béla, Hock János, Fülöp Bertalan, Csernoch János és Hieronymi Károly, valamint mások hozzászólása után a törvényjavaslatot úgy általánosságban, mint részleteiben elfogadta, sőt az elmúlt hét folyamán a főrendiház pénzügyi bizottsága is kedvezően letárgyalta. Mint biztos forrásból értesülünk, a fizetés többlet augusztus hó el-sején már folyósíttatni fog.

* **A pályázat eredményéről** legutóbbi számban közölt hírből tévesen kimaradt egy pályamű címe, a hatodiké, mely szintén ideje korán érkezett be a szerkesztőséghez és itt a pályázatban részt vehet. A pályamű címe: „*Furcsaságok*“ s jeligeje: „*Quieta non movere.*“ Ezek szerint a kítűzött díjakért összesen hat munka versenyez. Az eredményt július hó 3-diki számunkban fogjuk közölni.

* **A „Haladás“ adományai.** A „Haladás“ szerkesztősége ez idén is, mint minden évben könyv- és pénzbeli adományt bocsátott rendelkezésére a miskolci máv. elemi iskola igazgatóságának, hogy azokat a tanulók között érdemük szerint kiosszza. Erről számol be az alábbi levél, melyet *Hetényi* Bódog igazgató ur intézett lapunk szerkesztőségéhez. A levél következőképp hangzik:

„35 sz.

1904.

A „Haladás“ vasuti szaklap tekintetes Szerkesztőségének

Miskolcz.

Tehtetes Szerkesztőség által a máv. állami elemi iskola jómagaviseletű és legszorgalmasabb növendékek jutalmazására küldött 25 drb mese- és szépirodalmi könyv, továbbá egy drb 10 koronást aranyban átvetttem.

E hazafias érdeklődésért és áldozatkész-ségért hálás köszönetet mondok az intézet nevében.

Együttal jelentem, hogy a jutalmakat a záróvizsgán osztályonként a gondnoksági elnök, Kron Ignác főmérnök úr osztotta ki a növendékek között; a 10 koronást aranyban Molnár Sándor egy műhelybeli munkás fia kapta jutalmul.

Miskolcz, 1904. június hó 21-én.

Hazafias üdvözlettel
kész szolgálja

Hetényi Bódog,
máv. állami isk. igazgató.

* **Halálozás.** Mély részvétellel vettük a hirt, hogy *Oroszlányi László* üzletvezetőségi ellenőrt, lapunk kiváló munkatársát súlyos csapás érte László nevű kis fiának elhunytával. A fájdalmas csapás által sújtott szülők bánatát a temetésen megjelent felebbvalók és kartársak igazi részvéte igyekezett enyhíteni. A család a következő gyászjelentést adta ki: „*Oroszlányi László* és neje *Sztankóczy Margit* mint szülők: *Margit* és *Erzsébet* mint testvérei fájdalmas szívvel jelentik fiaeszkájuknak, illetve testvérüknek *Lászlónak* f. évi június hó 21-én, délután 1 órakor hosszas szenvedés után, életének 16 hónapos korában történt gyászos elhunytát Szeretett kis halottunk folyó hó 22-én délután 5 órakor fog az ág. ev. egyház szertartásai szerint, *Kossuth-utca 7-ik* számú gyásházából a mindszenti sirkertbe örök nyugalomra tételni. Miskolcz, 1904. június hó 21-én. — Áldás poraira és emlékére!”

* **Eljegyzés.** *Némethy Ernő* máv. igazgatósági tisztviselő eljegyezte *Rogyák Elza* kisasszonyt Budapesten.

* **Az új eskümintá.** A forgalom erőszakos beszüntetésének sajnálatos eseményei arra az elhatározásra bírták a magyar kir. államvasutak felettes miniszteriumát, hogy az alkalmazottaktól új hivatali esküt vétessen ki. A miskolci üzletvezetőség területén már kezdetét vette az esketés *Horváth Károly* vasúti- és hajózási főfelügyelő vezetése mellett *Vidats János* osztályfőnök részvételével. Hétfőn az üzletvezetőségi központi alkalmazottak, kedden pedig a miskolci szolgálati főnökségek alkalmazottai tették le az esküt az eddigtől eltérő új eskümintá szerint, melynek szövegét alább közöljük:

„En esküszöm a mindenható Istenre (fogadom hitemre és becsületekre), hogy Ó Császári és Apostoli királyi Felségéhez, I. Ferencz József Urunkhoz és Királyunkhoz, a magyar államhoz és ennek alkotmányához, bármí viszonyok között hű maradok, a törvényeket, rendeletöket, szolgálati szabályokat híven megtartom, a hivatali titkot megörzöm, előjáróim iránt engedelmességgel viseltetem, utasításait lelkiismeretesen és pontosan teljesítem, és ezeknek mások által teljesítése felett öröködöm.

A vasút-üzleti rendtartás által reám ruházott rendőri teendőimben, úgyszintén egyéb közérdekű

szolgálatom teljesítésében híven, pontosan és odaadással eljárök; a vasúti üzlet biztonsága, rendesége és szabályszerűsége, nemkülönbén a távirdai szolgálat szabályszerű ellátása érdekében minden lehetöt megteszek.

A vasúti hadi forgalmat illető összes ügyeket, az erre vonatkozó összes segédeszközöket és intézkedéseket, akár saját tapasztalataim, akár mások közlése folytán szereztem azokról tudomást, mindenkivel szemben titokban tartom és teljes erőmből meg fogom akadályozni, hogy arra nem hivatottak ezen ügyekről illetve segédeszközökről és intézkedésekről tudomást szerezhessenek. Isten engem úgy segéljen.”

Az eskü letétele után külön írásbelileg is el kell ismernie minden alkalmazottnak, hogy az esküt — mely előtte felolvastatott és megmagyaráztatott — letette. Miután pedig nem tömegesen, csak 10—15 alkalmazottból álló csoportokban történik a felesketés, a miskolci üzletvezetőség területén ez egész július hó folyamán el fog tartani.

* **A keleti pályaudv r jubileuma** Ez év aug. 16 án lesz húsz esztendeje, hogy a keleti pályaudvart megnyitották és átadták a közforgalomnak. Az Államvasutak e nevezetes gőcpontjára *Lachnit Jánost* nevezték ki állomásfőnöknek, aki mint felügyelő, most is ezt a tisztet tölti be. Kivüle még hat olyan tisztviselő van, aki a megnyitás óta szolgál az állomáson. A lefolyt két évtized alatt 600 tisztviselő és altiszt teljesített a központi pályaudvaron szolgálatot. Ezek nagy részét áthelyezték, egy részük pedig meghalt. A nevezetes évfordulót a pályaudvar tisztviselői megünneplik.

* **Valtozás a szombathelyi üzletvezetőségnél.** Az Államvasutak hivatalos lapja közli, hogy *Potyondi Gusztáv* szombathelyi üzletvezetőt. saját kérelmere állásától fölmentették és helyére *Kussevich Tivadar* eddigi zágrábi üzletvezető helyettesét nevezték ki.

* **Jávai mérnök az államvasutaknál.** *Bloemendal H.*, az indiai vasút részvénytársaság Jáva szigeti vasútainak egyik főmérnöke, néhány napot Budapesten tölt s ezt az időt felhasználja az Államvasutak felszerelésének, szervezetének tanulmányozására. Engedélyt kért ma reggel *Ludvig Gyula* államvasúti elnök-igazgatótól a vasút szertárainak, műhelyeinek, gépgyárainak megismerésére, amit *Ludvig* készséggel meg is adott neki.

* **A székely vasutak** A beruházási javaslatból már törvény lett s annak keresztülviteléhez a kereskedelemügyi miniszter a legenergiusabban hozzálát. Arról értesülünk, hogy a miniszter az idén elsősorban és kizárólag a székely vasutakat építteti ki. A székely vasutak építésére vonatkozóan legközelebb már ki is írják a pályázatot. A többi vasút kiépítése a jövő évre marad.

* **Vasúti baleset.** Könnyen végzetessé válhatott baleset történt a napokban a rendező pályaudvaron. Tolatás közben *Fehér* András kocsi-toló felugrott egy mozdonyra s amint a mozdony egy szénrakáshoz ért, a mozdony lépcsőjén álló embert a szénrakás lesöpörte. *Fehér* András lezuhant a mozdonyról, miközben lábát törte és fején is súlyos sérüléseket szenvedett. *Fehért* a mentők beszállították az „Erzsébet“-kórházba, ahol ápolás alá vették.

* **Nagy tűz egy vasút mentén.** Berlinből jelentik, hogy a putlitz vasút mentén nagy tűzvész pusztít. Husz holdnyi földön, amely kincstári birtok, eddig ismeretlen okból kigyuladt százezer vasúti sítalpa és a kátránnyal itatott fatömeget nem lehet eloltani. Berlin egész tűzoltósága kivonult a veszedelem színhelyére, sőt egy testőrezredet is kirendeltek segítségül, mert a tűzoltók legnagyobb része néhány óra múltán kimerült. A lángok estefelé már a Bethesda-kórház faláig terjedtek. A kétszáz beteget biztos helyre vitték. A vasútfelügyelőség táviratilag beszüntette a vasúti közlekedést egészen Wittenbergig. Sok vonat nyílt pályán vesztegel. A tűzoltók közül igen sokan megsebesültek.

* **Égő tehervonat.** Zeltweg és Judenburg közt a nyílt pályán kigyuladt egy tehervonat, amely 200 bál ként szállított. A nagy kén-tömeg explodált, majd lávaként folyt széjjel mindent meggyújtva. Csak miután az égő kocsiakat lekapcsolták sikerült három órai munka után eloltani a tüzet és pedig úgy, hogy az égő kocsiakra addig hánytak homokot, míg az teljesen elfedte.

* **A legnagyobb állomás** A legnagyobb vasúti állomás most épül Washingtonban, csekély ötvenmillió korona költséggel: ez a legnagyobb állomás Amelyről itt van szó, ha kisebb is lesz, olcsóbb is lesz az amerikaiénál, de mégis modernebb lesz, mint az. Ez ugyanis dróttalan táviró-állomás lesz. Piza város közelében épül ez az állomás és körülbelül szeptember elejére lesz készen. De csak az épület. A gépek felállítása és a berendezés még eltart két-három hónapig, úgy, hogy az üzem ujlesztendő előtt aligha lesz megkezdhető. Az állomást a falueskáról, amelynek határában épül, Koltanó nak nevezik és ha beválik, amivel Marconi biztat, ez a név híres lesz az egész világon, mert a koltanói állomásról telegráfozni lehet Angliába, Németalföldre, az Egyesült-Államokba, Kanadába, a Földközi tengeren, a Keleti-tengeren, az Atlanti- és az Indiai oceánon járó összes hajókra. A távolból való érintkezésnek egy új korszaka nyílik meg a koltanói állomással — Különben újabban Montenegroban is berendeztek két dróttalan táviróállomást a tengerparton.

* **Lopás a vonaton.** A budapesti rendőrség táviratot kapott Nagyváradról, hogy Nagyvárad és Bucsá között a vonaton egy lókereskedőt

megfosztottak 1950 koronájától. A harmadosztályú kocsi-ban vele utazott egy szentbenedeki oláh ember leányával, akik a fővárosi Pasteur-féle intézetbe igyekeztek, mert veszett kutya marta meg őket. Társaságukban volt egy barna oláh fiatalember is, akit már letartóztattak, mert őt gyanúsítják a lopással.

* **Uj baromfitenyésztési ág.** A közönséges mezei vagy parlagi galamboknak, melyek minden figyelem nélkül ott keltenek a tornyokban, a magtárak ereze alatt stb., a gazda eddig alig vette valamelyes hasznát. Az „Orsz. Baromfitenyésztési Egyesület“, ezen segítőndő, a parlagi galambok fogyasztását úgy rendezte, hogy minden időben bármekkora mennyiséget átvehet Fizet minden egyes parlagi galamb darabjáért az eladó helyén 40 fillért és elvállalja a vasúti szállítás költségeit. Tekintve, hogy a parlagi galamb évenként tízszer is költ és husz drb fiatalat nevel, s tekintve végül, hogy a kis galambok felnevelése semmibe sem kerül, ki fog tűnni, hogy száz pár parlagi galamb eltartása majdnem nyolcezszáz koronát eredményez, mi ezen, eddig ki nem használt baromfitenyésztési ágból kétszázszázalékosan figyelemre méltó jövedelem. Akinek már is volna eladó parlagi galambjai, az sziveskedjék azt bejelenteni „Országos Baromfitenyésztési Egyesület“-nek Bpsten, VII., Rottenbiller-utca 30. szám.

IRODALOM.

Felhívás.

Vasutas kartársaink köréből nap-nap mellett érkezett levél, melyben tanácsért fordultak hozzánk, hogy a vasúti altiszti vizsgához ajánljunk tankönyveket.

A válaszadásnál minden egyes esetben némi lelkifurdalást éreztünk, hogy tanácsunkkal használtunk-e a törekvő kartársnak, hogy az a különféle tankönyvekből ki tudja-e választani a szükséges tanulni valót, nem fecsérli-e idejét olyan dolgok megtanulására, melyek az altiszti vizsgához nem szükségesek, avagy nem hagy-e el olyanokat, amelyeknek nem tudása a sikert egyenesen kizárja?

Ez indított bennünket arra, hogy program-munkát — melybe az alkalmazottak szakszerű oktatását is felvettük — ily irányban is kiterjesztve, az 1888. évi 15841. sz. köz-munka és közlekedési miniszteri rendeletben foglaltak szoros betartásával „A vasúti altiszti vizsgára készülők kézikönyvét“ össze-állítsuk és kiadjuk.

A szükséges anyagot, közről ismerve az altiszti vizsgarendet és alkalmazkodva azok értelmi képességéhez, a kik e kézikönyvet használni fogják, tisztán és világosan a leg-

jelesebb tanerők könyveiből állítottuk össze és pedig úgy, **hogymellette tanító külön oktatása teljesen felesleges.**

A kézikönyv **már elhagyta a sajtót** s megrendelhető szerkesztőségünkönél.

Ára 3 korona. Szállítjuk utánvétellel vagy 3 kor. 35 fillér összeg előzetes beküldése után ajánlva, portómentesen.

Miskolcz, 1904. április hó 30-án.

A „Haladás“

vasuti szak- és szépirodalmi heti lap szerkesztősége.

* **Melódiák.** Az elmúlt héten egy jönevű poéta kartársunknak, *Herczegh Jenő* losonezi magyar államvasuti hivatalnoknak, ki lapunknak is kedves munkatársa, újabb verses könyve jelent meg a könyvpiaczen. A verskötet ezime: „Melódiák,“ s Budapest n a Singer és Wolffner cég kiadásában jelent meg. Méltatását — helyszűke miatt — jövő számunkra kellett hagynunk.

Innen-onnan.

Sóhaj.

Hárpia-feleség (a viharos tengeren): Istenem, menyivem! boldogabb lennék, ha most otthon szép nyugodtan pofozhatnám az uramat!

Esküvő után.

Dusi: Hát csakugyan, *Gitta*, maga férjhez ment? és boldog lesz?

Gitta: Ha maga is úgy akarja . . . .

A szokás hatalma.

A főnök (az új gépirónőhöz): Nos, hogy megy a gépirás?

A kisasszony: Most már jobban megy, de első nap mindig a fülem mögé akartam dugni a gépet.

Érettségim.

A tanár: Mit tud ön beszélni a hullók nyáladékról?

A jelölt (hallgat).

A tanár: Rettenetes! Ön ilyen képzettséggel akar kilépni a praktikus életbe?

Tromf.

Férj: Szeretném, ha te is olyan kedves és vidám volnál, mint az a hölgy ott . . . .

Nő: Könnyű neki . . . . Gazdag özvegy!

CSARNOK. KÖD BEN.

— Regény. —

11

Irta: IRENTRUH.

V.

Minden fiatal leány tiszta és egyhangu életében megjő az az óra, mikor belopózik lelkébe a napsugár, mikor minden kis virág színes gondolatot kelt, mikor a szív dobbanása termékenyíti meg az agyat, melynek minden gondolata egy határozatlan vágyban összpontosul, mikor a könnyet mosoly, ezt ismét bánat váltja föl: a fájó komolyság s az édes örvendezés órái ezek.

A leánylélek e verőfényes tavaszában kél életre a szűzi szerelem. A tiszta vágy, az ártatlan szenvedély, a rajongó odaadás. És boldog az, kire szerelmes szívének, meleg lelkének minden pazar kincsét bőkezűen szórja a szeretett leány . . .

Most, hogy Szolcsvay százada egyedül maradt Nagylakon, a lóápolásnál nem volt egyéb dolguk a huszároknak. Az usztatási gyakorlatok elmaradtak, kivonulás nem volt, hanem csak délelőttöként egy-egy órára jártatták meg lépésben a lovakat a falu melletti réten.

Szolcsvay bőven rendelkezett tehát szabad idővel s azt Katicza mellett töltötte. A harmatos reggel a tornáczen, a reggeli mellett köszöntötte őket, délelőtt a kertet járták, a délutánt a kertí fenyők árnyában eseevegték el s alkonyatkor ott sétáltak a folyóparton egész az esteli harangszóig. S ha vacsora után hazatért a menázsiból Szolcsvay, fölkereste a háziakat a tornáczen s mialatt némán hallgatták a csöndes estén a távoli nyárfák levélzizegését, a tücsök zaját, a parasztleányok elhaló danáját, édes boldogság szállt szívékbe.

A jó öreg szolgabíró csendesesen szívta pipáját s csak néha-néha szólt: panaszkodott a szárazság miatt és szidta a finánczot. Az esthomály leple alatt pedig két forró kéz kuleselődött egybe s két égő szempár nézte merengve a sötét égbolt tündöklő csillagzeireit.

A futó órák édes boldogságát gondtalanul élvezte a fiu és a leány.

Szerelmük betöltötte egész lelküket. A leány átengedve magát mélységes szerelmé-

nek, annak káprázatos világában élt. A mult, — mikor még nem szeretett — szinte a messze távol ködébe vezetett előtte s a jövő a jelennek tündöklő fényében sohasem tűnt elő gondolataiban. Közelében tudta azt, kit szeret s talán azt hitte, hogy ez soha más-ként nem lesz.

És mire gondolt volna akkor másra a fiu, egy aransujtásos huszár, mikor karjaiban tartva az édes, szép leányt, ez önfelédtt oda-adással vallja be, hogy szereti, nagyon... nagyon... mire gondolt volna másra a jelen mámorában, minthogy ölelje, csókolja a száját, a szemét, a haját...

(Folyt. köv.)

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Betűtalány.

Ist	1	levegő.
e	2	

Külön töltve a Budapesti Országos Casino és Park Club részére

LETTLITKE

LITTKÉ J.
es. és k. udv. szállító

Pécs és Budapest,
Szép-utca 3-ik szám.

A talány minden megfejtője, ki pontos címét közli s csomagolási és posta díj fejében 50 fillért beküld, jutalmul egy értékes könyvet kap.

Az 50 fillér bélyegjegyekben is beküldhető.

Megfejtési határidő július hó 1-ig. A talány megfejtését július hó 3-iki számunkban fogjuk közölni.

A „Haladás” 25-ik számában közölt talány helyes megfejtése:

Séta, Rizs, Vendég, Szeréna, Méreg, Fez.

Megvan a fizetésrendezés

Azt a szokatlan hírt kell itt tudatni olvasóinkkal, hogy *a talányt senkisé meg.*

Szerkesztői üzenetek.

Zebulon. Forduljon kérdésével a baromfitenyésztő intézethez.

K. F. Örvendünk, hogy meguyerte tetszését.

I. István. Lóha Várjuk az ígért küldeményt. Üdv.

Fifi. Sakkrejtvényeket nem közlünk, miután lapunk beosztását annak nem áldozhatjuk fel.

G. S. A nyugbérpénztárba még beléphet, de csakis korengedély alapján. Erre irányuló kérelme fölött az üzletvezetőség kerületi bizottsága fog dönteni.

R. Ferencz. Arra nincs rendelet.

Eszter. Nem közölhető.

Versek. Bizony kissé nyeresek.

Több levélre jövő számunkban válaszolunk.

Felelős szerkesztő: **Zsivkovics Antal**

==== A legmagasabb kitüntetések. ====

Forstné Váncza Emma

Felsőmagyarország legelőkelőbb és legismertebb festészeti és fényképezési műintézete.

Sötétkapu. MISKOLC. Saját ház

Ajánlja általánosan elismert, művészi-szerűen kidolgozott modern aquarell festéseit és platináit a legúj és régi képek után, — izlésesen rendezett csoport- és tableaux képeit családoknak, barátoknak és egyesületeknek — bámulatosan sikerült gyémánt-felvételeit a legújabb találmányu műszerrel, melyekkel a leggyorsabb pillanat-felvételek lehet eszközözni a legborúsabb időben.

Vasutasok igazolójegyéhez szükséges fényképek nagy ármérsékléssel készíttetnek!

Van szerencsém becses tudomására hozni, miszerint „Erzsébet“-hez czimzett

gyógyszertáramat

a Vörösmarty- és Szirma utca sarkán, (ezelőtt Gordon-utca) megnyitottam.

Midőn kész szolgálatomat felajánlom, egyuttal legyen szabad b. figyelmét arra is felhívnom, hogy az összes vasuti alkalmazottak részére a gyógyszerek szállítását megkaptam és annak kiszolgáltatását gyorsan és pontosan eszközölöm s továbbá hogy nálam minden, a gyógyszerészethez tarozó különlegességek is kaphatók, ugymint:

„Szt. Antal“ köszvény és rheuma elleni folyadék. Ára 70 fillér.

Szt. Antal pasztillák, mindenféle gyomorhaj, felfuvadás, rossz emésztés és étvágytalanság ellen. Ára 60 fillér.

Tyukszemirtó „Pedin“, biztos hatású szer tyukszem és bőrkeményedés ellen, este reggel bekenni. Ára 60 fillér.

Erzsébet királyné gyöngyvirág arczkréme, a szeplő és májfoltokat eltávolítja, az arcz és kéznek habszerű színt ad, hatása egészen biztos. Ára 90 fillér. Az üres tégely 10 fillérbe visszavéteik. Hozzá

Erzsébet gyöngyvirág szappan, ára 60 fillér.

„Peditor“ biztos szer a lábizzadás, lábszag, kipálás és ebből származó bőrbajok ellen. A test minden részére alkalmazható. Ára 70 fillér.

Dr. Moore fagybalzsam, a fagyos részeket este reggel bekenni, a fájdalmas viszketést megszünteti, hatása biztos. Ára 70 fillér.

Erzsébet k. száj-essentia 20–30 csepp egy pohár vízbe cseppentve az inyhust erősíti és a fogromlást megakadályozza. A szájnak kellemes ízt kölcsönöz. Ára 70 fillér.

Balassa cseppek, étvágytalanság ellen. Ára 70 fillér.

„Magyarhoni balzsam b. pedró“ nagy szaktekintélyek áltai kitünőnek találtatott. Ára kis doboz 30 fillér, nagy doboz 45 fillér.

Erzsébet k. növény fogpora, kis doboz 50 fillér, nagy doboz egy korona.

Vidékre 2 korona megrendelésnél posta és csomagolás nem számítatik.

Mély tisztelettel vagyok alázatos szolgálja

Popovits Antal,

az „Erzsébet“-hez czimzett gyógyszertár tulajdonosa.

24

Sürgönyezim: Popovits gyógyszeré z M skolez.

Értesítés!

Értesítjük lapunk olvasóközönségét, hogy a

Vasuti altiszti vizsgára készülők kézikönyvét

a közm. és közlekedési m. kir. miniszter 15841/1888. sz. rendelete alapján összeállítottuk és kiadtuk. *E jelenleg valóban hézagot pótló munka*

már elhagyta a sajtót!

Ára 3 korona.

Miskolcz, 1904. április 30.

A „HALADÁS“ szerkesztősége.

Előfizetések szerkesztőségünkhöz küldendők.